

HET VERSCHIL TUSSEN EEN PROFEET EN EEN BOODSCHAPPER

Door: Shaykh ‘Abd ar-Raḥmān b. Nāṣir al-Barrāk
& Shaykh ‘Abd al-Karīm b. ‘Abd Allāh al-Khuḍayr¹

In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

- **Shaykh ‘Abd ar-Raḥmān b. Nāṣir al-Barrāk:**

Het welbekende verschil tussen een profeet en een boodschapper is dat een profeet iemand is aan wie een wetgeving wordt geopenbaard, zonder dat hij wordt bevolen om het te verkondigen. Een boodschapper is iemand aan wie een wetgeving wordt geopenbaard en die wordt bevolen om het te verkondigen.

Want uit het woord profeet wordt geen verkondiging begrepen. Het is alsof deze definitie enkel en alleen genomen is vanuit de woorden *Nabī* (profeet) en *Rasūl* (boodschapper). Dit is geen geschikte definitie. Want de uitspraak dat een profeet iemand is aan wie een wetgeving

¹ Shaykh ‘Abd al-Karīm b. ‘Abd Allāh al-Khuḍayr – moge Allah hem beschermen – behoort tot de grote geleerden van het Koninkrijk van Saoedi-Arabië. Hij werd geboren te Burayda in het jaar 1374 AH (wat overeenkomt met het jaar 1954/1955). De Shaykh is lid van het Permanente Comité voor Religieus Onderzoek en het Uitvaardigen van Religieuze Verdicten alsook van het Comité van Grote Geleerden in het Saoedisch Koninkrijk. Hij heeft gestudeerd onder verschillende geleerden, waaronder Shaykh ‘Abd al-‘Azīz b. ‘Abd Allāh b. Bāz en Shaykh ‘Abd Allāh al-Ghudayyān – moge Allah hen beiden genadig zijn -. Voor meer informatie zie zijn officiële website: shkhudheir.com. [AJ]

wordt geopenbaard zonder dat hij wordt bevolen om het te verkondigen heeft twee kanttekeningen:

Ten eerste: Dat een wetgeving aan hem wordt geopenbaard duidt er op dat hij zich begeeft op een afzonderlijke wetgeving.

Ten tweede: Dat hij niet wordt bevolen om het te verkondigen, maar dat het enkel voor hem zelf verplicht is. Het is dus alsof de wetgeving die aan hem geopenbaard werd specifiek voor hem geldt, alsof hij een religie belijdt die hem alleen betreft. Dit is wat deze definitie inhoudt. De betekenis ervan is dus dat hij niet beveelt, niet uitnodigt, noch verbiedt! Dit is in strijd met hetgeen waarmee Allah de profeten heeft beschreven, zoals de profeten van het volk van Isrāʿīl. Hij, de Geprezene, zei:

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ آسَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا ﴾

Voorwaar, Wij hebben de Thora neergezonden met daarin Leiding en Licht. De profeten, die zich hadden onderworpen (aan Allah) oordeelden ermee over de Joden. [Sūra al-Māʿida (5): 44]

De profeten van het volk van Isrāʿīl oordeelden volgens de Thora. Zij waren gewoon om de mensen te leiden, zoals staat in de Ḥadīth op gezag van de Profeet ﷺ:

*Het volk van Isrāʿīl werd geleid door de profeten. Telkens wanneer een profeet stierf werd hij opgevolgd door een andere profeet. En voorwaar, na mij zal er geen profeet meer zijn.*²

Het juiste (in deze kwestie) is dat elke profeet een boodschapper is die bevolen is om te verkondigen. Maar er zijn twee soorten zendingen:

De eerste soort: De zending naar een gelovig volk om hen te onderwijzen, religieuze verdichten uit te vaardigen en te oordelen onder hen. Dit is de taak van de profeten

De tweede soort: De zending naar een ongelovig volk dat hun uitnodiging naar Allah verwerpt. Dit is de taak van de boodschappers.

Hiermee wordt het verschil tussen een profeet en een boodschapper bewerkstelligd.

² Overgeleverd door Al-Bukhārī (3455) en Muslim (1842) van de Ḥadīth van Abī Hurayra ؓ.

Dit is de definitie die Shaykh al-Islām Ibn Taymiyya hanteerde in het boek *An-Nubuwwāt* (2/714).³

- **Shaykh ‘Abd al-Karīm b. ‘Abd Allāh al-Khuḍayr:**

De meerderheid van de geleerden definieert (de term) ‘boodschapper’ (*Rasūl*) als volgt: ‘Een mannelijk mens aan wie een wetgeving is geopenbaard en die werd bevolen om het te verkondigen. Wanneer (een wetgeving) aan hem is geopenbaard, maar hij niet wordt bevolen om (het) te verkondigen dan is hij een profeet (*Nabī*).’⁴ Op deze voorwaarde is elke boodschapper een profeet maar niet elke profeet een boodschapper.⁵

Shaykh al-Islām (Ibn Taymiyya) – moge Allah hem genadig zijn – zegt: ‘Een boodschapper is iemand komt met een nieuwe wetgeving. Een profeet is iemand die komt om de wetgeving vóór hem te completeren en te voltooien.’⁶

Een bezwaar tegen de uitspraak van Shaykh al-Islām is dat Ādam een profeet was maar desondanks kwam hij niet om een wetgeving die vóór hem kwam te voltooien, want hij was de eerste der profeten. Hij was (ook) geen boodschapper, want de eerste boodschapper was Nūḥ.

Een ander bezwaar is dat dat ‘Īsā kwam om de wetgeving van Mūsā te completeren, terwijl hij (i.e. ‘Īsā) een boodschapper was.’⁷

³ Bron: ‘Abd ar-Raḥmān b. Nāṣir al-Barrāk, *Sharḥ al-‘Aqīda at-Taḥāwīyya* (Riyad 1429 AH) 86-88. Vertaald door: Abū Junayd.

⁴ *Al-Iqnā‘ fī ḥall al-fāz Abī Shujā‘* (1/10), *Ḥāshiyā al-Bujayrimī ‘alā al-Khaṭīb* (1/40) en *Nihāyat al-Muḥtāj ilā Sharḥ al-Minhāj* (1/34).

⁵ Zie: *Majmū‘ al-Fatāwā* (7/10).

⁶ Zo wordt duidelijk vanuit de woorden van Shaykh al-Islām in zijn boek *An-Nubuwwāt* (2/714). Op een andere plek in hetzelfde boek (2/718) vermeldde hij dat het geen voorwaarde is voor een boodschapper om met een nieuwe wetgeving te komen.

⁷ Bron: ‘Abd al-Karīm al-Khuḍayr, *At-Ta‘līqāt as-saniyya ‘alā Al-‘Aqīda al-Wāsiṭiyya* (Dammam 1438 AH) 34-35. Vertaald door: Abū Junayd.